

Slatinský šermířský ples Lucia 2015

[Foto](#)

Datum	7. února 2015	
Pořádal	Lucius	Brno-Slatina
Zúčastnili se	Lucius a naši milí kamarádi	
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Tak po roční odmlce, kdy vloni Hydrantům odpadl jeden člen kapely, jsme se letos rozhodli ples nakonec uspořádat s tím, že místo Hydrantu pozveme kapelu Tulipán, kterou jsme si již otestovali na loňských čarod'kách. Takže jim Doupina zavolala, v kalendáři měli naštěstí volno, aby kapelu domluvila. Další, co bylo důležité pořešit byly prostory. Ve Slatině jsme neměli kde. Doupina s Ozzym navrhovali jednu restauraci ve Šlapanicích, ale ta nám přišla malá. Navíc to pro hlavní organizátory bylo z ruky. Já s Velkou Kost'ou jsme se rozhodli očihnout sál sokolovny v Tuřanech. Až na pár detailů, byl ten sál v Tuřanech úplně ideální. Hlavně co se týče pořádání společensko-kulturních akcí. Byl to prostě sál přímo určený pro takové akce – v kulturním domě, ke kterému nepřiléhá žádný rodinný dům, vedle sálu výčep...prostě super. Nevýhodami pak byla vzdálenost od Slatiny, obsazenost našeho vysněného termínu a pak také velikost sálu, kde bychom tak stěží obsadili pětinu sálu. Takže nakonec jsme se po dlouhém hledání a rozhodování rozhodli pro sál staré radnice u nás ve Slatině, kde míváme tréninky. Velikostí byl naprosto ideální. Takže jsme si na radnici zažádali a ti nám nakonec vyhověli. A mohli jsme rozesílat zvadla. Ty byly letos trochu pozměněny. Na okraj pozvánky byl přidán tančící Obiš s Ivčou.

Pátek 6. února 2015

Tak a přišel pátek. Přípravy na ples byly v plném proudu. Já přestože jsem toho měl v práci nad hlavu, za týden téměř deset hodin přesčas, jsem kupodivu zvládal řešit s Obišem občerstvení a s holkama organizaci celé akce. V pátek navečer pak připadly další dodělky. Ty jsme prováděli s Velkou a Malou Kost'ou u Malíků doma. Především se to týkalo lístků, lépe řečeno erbíků, na tzv. „Erbovní tanec“. Šlo o to, že si každý zájemce měl za 5 kaček koupit jeden lístek ve tvaru erbu, pánové modrý, dámy červený, na kterém měl jméno nějaké historické, třeba i relativně fiktivní, osobnosti a měl za úkol si najít svůj protějšek, se kterým pak měl tančit. Mělo jít o jeden, popřípadě dva tance. Třeba Přemysl měl hledat Libuši, Božena Oldřicha, František Josef pak Sissi a podobně. Celý tento nápad jsme vzali z jednoho hasičského plesu, kde se to nazývalo „Srdíčekový tanec“, lístky byly ve tvaru srdce a šlo o libovolné, ale hlavně známé dvojice – Mach a Šebestová, Bob a Bobek, Bonnie a Clyde a mělo to tam docela úspěch. U našeho plesu jsme si ale tolik nefandili. Dali jsme si to jako experiment a byli jsme zvědaví na výsledky.

Sobota 7. února 2015

Ráno jsem vstal a kolem deváté jsem již vyzvedával na Doupově Ozzyho. Měli jsme totiž za úkol zajet do Řečkovic pro pití. Původně jsem chtěl vzít vozík, ale Ozzy mne přesvědčil, že to dokážeme vše naskládat do naší Octavie. Moc jsem mu to nevěřil, ale nakonec jsme tedy vozík nechali na Doupově a vydali se do Baráčka bez něho. A měl pravdu – vše jsme tam v pohodě naskládali, včetně výčepního zařízení. Po návratu na Doupov jsme to vše přeskládali do jeho Fabie a já pak vyrazil domů. Octavii jsem totiž potřeboval na odpolední nákup, na kterou jsem byl s Kostěma domluven.

Něco po čtrnácté hodině jsme s Velkou Kost'ou vyzvedli Kost'u Malou. S Malou Kost'ou se pak na nákup přidala i naše kamarádka Maťa, která byla ten víkend u Malíků na návštěvě. Bohužel se na poslední chvíli na nákup nahlásila ještě Doupina, takže jsem pro ni ještě sjel na Doupov a jeli jsme do Lidlu ve čtyřech. Kupodivu jsme se na cestě zpátky, všichni i s nákupem, do auta vešli.

Kolem třetí pak byl sraz na sále. Když jsme tam s holkama dojeli, téměř všichni už tam byli. Myslím, že scházela jenom Klárka, Donny a Worl'k. Přivítali jsme se s Ježkem, který nám přijel opět vypomoci, a dali jsme se do vykládání věcí z aut.

V průběhu celého odpoledne jsme chystali sál, výzdobu a občerstvení. Kolem šesté pak dojela kapela a kolem sedmé jsme pak uvítali první hosty. Musím říct, že velikost sálu pro padesát lidí, co nás tam celkem dohromady bylo, byla tak tak. Pokud bychom počítali s tím, že další roky bude chodit více lidí, to bychom se pak podívali po něčem větším.

Každý z nás ten večer měl nějaký svůj úkol. Kostěny byly na vstupu, já u vstupu vítal a následně usazoval hosty. Donny se staral o zvuk a fotil, Doupina s Ozzym moderovali, Obiš s Ivčou a s Ježkem byli za barem. Ostatní pak dělali, co bylo právě potřeba. Ze začátku večera to bylo hlavně motání se před radnicí, aby nasměrovali bloudivší. Později pak uklízení věcí ze stolů a vytváření tanečního davu na place. Co bylo dobré a sklidilo úspěch bylo, že když dorazil Špernak a já jej usadil, doběhl Obiš s panákem vodky a panákem fernetu, abych si mohl se Špernakem připít. Špernakovi málem spadla brada a pochválil pohostinnost na Gansburgu a vysokou úroveň jeho sloužících. Takže s Obišem připravené divadýlko mělo úspěch.

Kolem osmé jsem pak vylezl na podium, abych všechny přivítal a představil, pro diváky novou, kapelu Tulipán. Kolem deváté pak byla první soutěž – cigárko v kládě, kterou s přehledem vyhrál Kaštan. Pravda, za ten binec co udělal se sirkami, bych mu nejraději přičetl nějakou tu trestnou minutu, ale fakt, že to zvládl asi za 13 sekund je přímo dech vyrážející. Kolem desáté pak přišel náš sociální experiment, Erbovní tance. Kupodivu zájem byl veliký a prodaly se téměř všechny lístky. No, ale protože se nakonec nepodařilo prodat úplně vše, museli se někteří z našich řad také obětovat. No někteří. Respektive já a Malá Kost'a. Já tancoval s jednou holčinou od Taranisu, Malá Kost'a pak s Kaštanem. Jakmile Doupina s Ozzym tento tanec vyhlásili, lidé se kolem nich sběhli tak rychle, že na nějakou promenádu na začátku jsme mohli zapomenout. Takže Doupina přečetla jednotlivé dvojice a my se hned na místě spárovali. Prvním tancem byl valčík, Jarošovský pivovar od Argemy. Jako druhá na řadě byla myslím polka. Jaká, to si už nevybavím. Po těchto dvou tancích pak každý pán udělal, co mu velela slušnost a to pozvat dámu na panáka. Já tu svou pozval na Lamače.

Každý z nás ten večer měl nějaký svůj úkol. Kostěny byly na vstupu, já u vstupu vítal a následně usazoval hosty. Donny se staral o zvuk a fotil, Doupina s Ozzym moderovali, Obiš

s Ivčou a s Ježkem byli za barem. Ostatní pak dělali, co bylo právě potřeba. Ze začátku večera to bylo hlavně motání se před radnicí, aby nasměrovali bloudivší. Později pak uklízení věcí ze stolů a vytváření tanečního davu na place.

Kolem půl jedenáctý vypukla další soutěž, kterou moderovala Doupina úplně sama. Ozzy se společně se mnou, Obišem, Gasem a Feydem musel jít nachystat na vystoupení, které jsme měli pak v jedenáct hodin. Proto ani přesně nevím, co to vlastně bylo za soutěž. Pak padla jedenáctá a my, kluci, jsme v dlouhých pláštích s kapucích vstoupili hlavním vstupem do sálu. Za doprovodu ponuré hudby, která doprovází pohřeb z Immorta, jsme přešli sál a seřadili se pod podiem. Ozzy doprostřed, já s Gassem pak vlevo od něj a Feyd s Obišem na druhou stranu. Dohrál pohřeb a spustil Miro Žbiro skladbu „Pozri, čo pre teba mám“ a my rozhalili své pláště, pod nimiž jsme byli v tangách, u kolen přivázaný šufánek a přes rozkrok pánvičku. A začal tanec. Po dvě minuty jsme takto exhibovali, za pozitivních reakcí diváků, až přišel konec a my přes podium zmizli pryč. Domnívám se, že za celou patnáctiletou existenci Lucia jsme neměli takový potlesk od diváků.

Pak o půlnoci přišla naše tradiční tombola, kde většinou ani tak nejde o ceny, jako to, že výherce si dá zadarmo panáka rumu. Někteří se během tomboly zliskali fakt slušně. Pak ještě hodku hrála kapela, udělala se jedna soutěž – pojídání Gasových ostrých utopenců, kterou vyhrála Giovanni, a ve dvě hodiny byla akce oficiálně ukončena.

Neděle 8. února 2015

Ráno jsme vstali, poklidili, na Velkou Kost'u bohužel nějak vyšel poblitej záchod, a kolem poledního jsme byli všichni doma.

Jak nejlépe si zapamatoval, zapsal Kalif.

klf